

H

H

ανάβατος, δύσβατος, ἀπό-
τομος. (160. HEBOC XÓΔHO, ἀ-
νέχβατον. ἀντὶ HEHCXÓΔHO
-HEΠPOXÓΔHO).

HEBPEΔHMYH, AΛ, OE. ἐπιθ.
(μτχκ.) = HEBPEXΔÉNYH.

HEBPEΔHTEΛNYH, AΛ, OE. ἐπιθ.
(ένεργ.) ἄβλαπτος, ἄβλα-
βῆς, ἀπήμων, ἀπήμαντος
(ὁ μὴ βλαπτικός). 2) παθ.
= HEBPEΔHMYH.

HEBPEXΔÉNYH, AΛ, OE. ἐπιθ.
(μτχκ.) ἄβλαβῆς, ἄβλα-
πτος, ἀσινῆς, ἀπήμων, ἀ-
πήμαντος, ἀδιαλώβητος.
= HEBPEΔHMYH.

HEB'ÉDOMYH, AΛ, OE. ἐπιθ. ἄ-
γνωστος, ἀγνώριος, ἀγνώς.
= HEZHÁEMYH.

HEB'ÉCMMW. ἐπιρ. ἀγνώστως,
ἀγγνωρίστως.

HEB'ÉΔ'ÉNYE, IΛ. οὐδ. ἄγνοια,
ἀγγνωσία, ἀκαταληψία.

HEB'ÉXΔ, YI. (γεν. κοινοῦ).
ἀγράμματος, ἀμαθῆς, ιδιώ-
της. παρβλ. γρ'βνH.

HEB'ÉPTE, IΛ. οὐδ. ἀπιστία,
δυσπιστία (= ΣΛOB'ÉPTE).

HEB'ÉPNHNYH, AΛ, OE. ἐπιθ. ἄπι-
στος. 2) ἀπίστευτος, ἀπίθα-
νος = HEB'ÉPOÁTHNYH.

HEB'ÉPNW. ἐπιρ. ἀπίστως, ἀ-
πιθάνως.

HEB'ÉPOÁTHNYH, AΛ, OE. ἐπιθ. ἀ-
πίστευτος, ἀπίθανος.

HEB'ÉPΔY, EWH. HEB'ÉPOBAXZ.
ἀπιστῶ, δυσπιστῶ (ἀπαν-
τᾶται ἄορ. καὶ ἠύξημ. BOZ-
HEB'ÉPOBAXZ).

HEB'ÉCTA, YI. θηλ. νύμφη.

HEB'ÉCTHNYZ, A. ἄρσ. νυμφών.
= ЧЕРТÓГЗ. 2) = HEB'ÉCTOBÓ-

ΔEYZ (175. ἐν τῷ δευτέρῳ, ἐ-
πειδὴ κατὰ τυπογραφικὸν
λάθος δις ἐτέθη ὁ 175 ἀριθμ.
εἰς τὰς σελδ.). 3) = HEHÉNYZ.

HEB'ÉCTOBÓΔEYZ, ΔYI. ἄρσ.
νυμφαγωγός.

HEGÍBΛEMMYH, AΛ, OE. ἐπιθ.
(μτχκ.) ἀνώλεθρος, ὁ μὴ ὀλ-
λύμενος.

HEGÍBHNΨH, AΛ, EE. μετχ. (ἀν-
τὶ ἐπιθ.) = τῷ προηγ.

HEΓΛH. ἐπιρ. ἴσως, τυχόν, τά-
χα.

HEΓH'ÉBNHNYH, AΛ, OE. ἐπιθ. ὁ μὴ
ὀργίλος. ἄοργητος. = BEZ-
ΓH'ÉBNHNYH.

HEΓOΔ'Y, EWH. (KOZ) HEΓOΔO-
BÁXZ. ἀγανακτῶ, προσοχθέω
-ῶ, προσοχθίζω.

HEΓOΓÓBYH, AΛ, OE. ἐπιθ. ἀνέ-